

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21709/2022
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА адвоката из ..., чији је пуномоћник Бобан Прокић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 330/2022 од 14.10.2022. године, на седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 330/2022 од 14.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 330/2022 од 14.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 150/2022 од 13.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени накнади штету за претпљене душевне болове због повреде угледа и части, због речи које му је упутио 10.02.2020. године, исплатом износа од 120.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.07.2022. године до исплате. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 330/2022 од 14.10.2022. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново

тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете. Побижана пресуда којом је одбијен тужбени захтев донета је у складу са судском праксом и правним схватањима суда. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, али се у истој указује на постојање другачије одлуке истог другостепеног суда уопштено, без прилагања такве одлуке и без навођења у чему се та одлука разликује од побижане, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање у смислу члана 404. став 1. ЗПП и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.02.2020. године, а вредност спора износи 120.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору чија је вредност испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6.ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић